

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De discußione propriæ conscientiaë, & emendationis proposito. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Quid ergo faciam, Deus meus, auxiliator meus, & confiliator in
nec essitatibus?

2. Tu doce me viam rectam. Propone breue aliquod exerci-
tium, sacrae communioni congruum. Vtile est enim scire, quali-
ter scilicet deuotè ac reuerenter tibi præparare debea cor meum,
ad recipiendum salubriter tuum Sacramentum, seu etiam cele-
brandum tam magnum & diuinum sacrificium.

CAPVT VII.

De discussione propria conscientia, & emendationis proposito.

VOX DILECTI.

1. **S**uper omnia, cum summa humilitate cordis & supplici reue-
rentia, cum plena fide & pia intentione honoris Dei, ad hoc
Sacramentum celebrandum, tractandum, & sumendum, oportet
Dei accedere sacerdotem. Diligenter examina conscientiam
tuam; & pro posse tuo, vera contritione & humili confessione,
eam munda & clarifica; ita vt nil graue habeas aut scias, quod te
remordeat, & liberum accessum impediatur. Habeas displicentiam
omnium peccatorum tuorum in generali; & pro quotidianis
excessibus, magis in speciali doleas & gemas. Et si tempus pati-
tur. Deo in secreto cordis cunctas confitere passionum tuarum
miserias.

2. Ingemisce & dole, quod adhuc ita carnalis sis & mundanus,
tam immortificatus à passionibus, tam plenus concupiscentia-
rum motibus, tam incustoditus in sensibus exterioribus, tam sæ-
pe multis vanis phantasias implicatus, tam multum inclinatus
ad exteriora, tam negligens ad interiora: tam leuis ad risum &
dissolutionem, tam durus ad fletum & compunctionem, tam
promptus ad laxiora & carnis commoda, tam segnis ad rigorem
& feruorem: tam curiosus ad noua audienda, & pulchra intuen-
da, tam remissus ad humilia & abiecta amplectenda, tam cupidus
ad multa habenda, tam parcus ad dandum, tam tenax ad retinen-
dum: tam inconsideratus in loquendo, tam incontinens in tacen-
do, tam incompressus in moribus, tam importunus in actibus;
tam effusus super cibum, tam surdus ad Dei verbum: tam velox
ad quietem, tam tardus ad laborem, tam vigilans ad fabulas: tam
sommolentus ad vigilias sacras, tam festinus ad finem, tam vagus
ad attendendum: tam negligens in horis persoluendis, tam te-
pidus in celebrando, tam aridus in communicando, tam citò
distractus, tam rarò plenè tibi collectus: tam subito commotus
ad iram, tam facilis ad alterius displicentiam, tam pronus ad iu-
dicandum, tam rigidus ad arguendum: tam lætus ad prospera,
tam debilis in aduersis: tam sæpe multa bona proponens, & modi-
cum ad effectum perducens.

3. His

3. His & alijs defectibus tuis, cum dolore & magna displicentia propria infirmitatis, confessis ac deploratis, firmum statue propositum semper emendandi vitam tuam, & in melius proficiendi. Deinde cum plena resignatione & integra voluntate, offer teipsum in honorem nominis mei, in ara cordis tui holocaustum perpetuum, corpus tuum scilicet & animam mihi fideliter committendo, quatenus & sic dignè merearis ad offerendum Deo sacrificium accedere, & Sacramentum corporis mei salubriter suscipere.

4. Non est enim oblatio dignior, & satisfactio maior pro peccatis diluendis, quàm seipsum purè & integrè, cum oblatione corporis Christi in Missa & in communione Deo offerre. Si fecerit homo, quod in se est, & verè poenituerit, quotiescunque pro venia & gratia ad me accesserit, viuo ego, dicit Dominus, qui nolo mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat, quoniam peccatorum suorum non recordabor amplius, sed cuncta ipsi indulta erunt.

CAPVT VIII.

De oblatione Christi in cruce, & propria resignatione.

VOX DILECTI.

1. *Isaia 53. & Hebr. 9.* Sicut ego meipsum, expansis in cruce manibus & nudo corpore, pro peccatis tuis Deo Patri sponte obtuli, ita vt nihil in me remaneret, quin totum in sacrificium diuinæ placationis transferret; ita debes & tu temetipsum mihi voluntariè, in oblationem puram & sanctam, quotidie in Missa cum omnibus viribus & affectibus tuis, quâto intimius vales, offerre. Quid magis à te requiro, quàm vt te studeas mihi ex integro resignare? Quicquid præter teipsum das, nihil oro, quia non quero datum tuum, sed te.

Prou. 23.

2. Sicut non sufficeret tibi, omnibus habitis præter me; ita nec mihi placere poterit, quicquid dederis te non oblato. Offer te mihi, & da te totum pro Deo, & erit accepta oblatio. Ecce ego me totum obtuli Patri pro te, dedi etiam totum corpus meum & sanguinem in cibum, vt totus tuus essem, & tu meus permaneres. Si autem in teipso steteris, nec sponte te ad voluntatem meam obtuleris, non est plena oblatio, nec integra erit inter vos vnio. Igitur omnia opera tua præcedere debet spontanea tuius in manus Dei oblatio, si libertatem consequi vis & gratiam. Ideo enim tam pauci illuminati & liberi intus efficiuntur, quia seipsum ex toto abnegare nesciunt. Est firma sententia mea: *Nisi quis renunciauerit omnibus, non potest meus esse discipulus.* Tu ergo, si optas meus esse discipulus, offer teipsum mihi cum omnibus affectibus tuis.

Luca 14.

CAPVT